

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B 414-6

1120632

71
ספר
נחלת יעקב מליצת
עבודת יעקב

וראו הקנים ויראו הנוטעים בה לקחת מוסר ו ילכו
 בדרכי ה' לעשות טוב וזרע לבור ו ישנו דרך הקיים
 בדברים הנוטעים כפירות נבוא' סר * כאשר יהנו
 בנחלת יעקב מליצות בזה הספר * המעורר על ידעת ה'
 לחין מספר * שגברו בן קדם וסופר * ונתן בו אמרי שפר * וכן
 יעידון עליו גאוזי ארץ גודרי גדרים * כאשר יראו עיניכם
 יעשו יושרים * תניחי ארץ אנשי שם היה הגברים * ותמלאו
 בו דעת קדושים וקתימות הברורים * שהסכימו על זה הקיבור
 כס' לת יעקב מליצות * כל' פס' ו' וק' לבורא עלנס מעריצות
 ממקדשות * וכדברי תורה ומוסר לעין כמרוכות * וביראת
 שמים הם שבות ורעות * בתש' ובה ותפ' ילה * ונד' קה מרונות *
 ונב' לית מס' דים גודרים גדר ועומדים בפרצות * ומס' הקכס
 אשר חיבור טוב ומקור ותקון לחין * ה' ה' האק מהו רר יעקב
 בן מהו רר כפתלי הופר מדינה ונ' ל' איש גנין * גם הוסק
 בתפילת התכר' ליעזר בן ערך ומגלה רזין טמירין ונחמין *
 נשיר מדם על התורה מזהב ומפז רב כמורים ותפילו' להתפלל
 על נקמת דם המסורים * ופיוטים על נאולת עם קדוש
 השרידים והידידים *

בשנת וזכרתי את בריתי יעקב לפ'ק

גדפס פה
אמ' שטרדם

בבית השותפים שמואל בר משה חלוי שליטא
 ראובן בר אליקים ז'ל :

הסכמות הגאונים

הסכמת הרבנים החשובים וספונים : גאוני ארץ ומגינים - דמריות פולין גדול יצו .

הסכמת האב"ד ור"מ ודיין המדינה מהו"ר אלי' יצ' דק"ק קאליש .

גם אכני יודע ומכירו שכוונתו של היקר כמהו"ר יצ' הוא לשם שמים לזכות הרבים וזכות הרבי' תלוי בו לעורר הלכות . ולטהר הממשנו' ע"כ ראוי וראוי להדפיסו כ"ד אלה היום יוס' א' כ"ט אייר תו"ל בק"ק גניון ביומא דשוקא כאשר הצעיר אלי' בן לא"א מהו"ר יסאל ז"ל ה"ה

הסכמת אב"ד הישישא חסידא ופרישא מהו"ר אפרים יצ' שתיבור ספר בכשרות

תתן אמת ליעקב ולחקים עדות ביעקב על התור' אשר שם בישראל : לדעת קמה ומוסר בגלות ארץ - כי בימים קדמונים הראה לי סבילות קבילות מליכות . אשר כתב בשלישים ומועצות : מיוסדים על אלני הגמרות והמדרשות : והראה בהם בקיאות חסידות ופרישות . ועתה נגעה בוד' ה' והיה בית יעקב אש . ויאל בעירוס ובמוסר כל כאוד מוול מאש . ע"כ אדברה בעידותיו כגד מלכים מלכי רבנן . לשום עיניו עליו לטובה ומעדותיו אתבונן . כה דברי שכל אנשים . ושל אישים . אפרים בן לא"א מהו"ר יוסף ז"ל ה"ה .

הסכמת האלוף החסיד בן חסיד מהו"ר חנוך יצ' אב"ד ור"מ דק"ק גניון :

קבמים כבונים . וממלכות כהנים . באר' כאל הביטו קבמת ספונים : יבודי דת משה הקוין רב רבנים . אב' כבמה רך השנים . מלא זכות כרמונים . ריקק צעדי דרכים יעלנו קמשונים . ליקט צידר רוח כבירים הנונים . שמו מפורסם לקבמים וידעונים . האלוף מהו"ר יעקב בן מהו"ר נפתלי איש אמונים . אשר סיבר הסיבור לעורר

הסכמת הגאון הגדול המופלג החסיד בן החסיד ומוזה בן מוזה אב"ד ור"מ דקהלא קדישא עיר ואם בישראל קק פוזנא ואב"ד רמדינת פולין גדול יצ' מוה"ר שבתי שעפטל נרו"יארי :

וייזר ה' אלהי' בשני יודין זה יצר טוב וזה הרע ואשרי מי שמרגיז יצר טוב על יצר הרע ומבקש לו ככלי דתות להקלסנו . כאשר האלוף התורכי יניק וסכים מהו"ר יעקב בן מהו"ר נפתלי יצ' מק"ק גניון העריך מערכה מול מערכה להרגיז יצר טוב על יצר הרע : ובכן מאמר שטוב ותועלת הוא להקורא בו לעורר הנשמה לעבוד את ה' על כן הסכמתי להעלותו לדפוס לזכות הרבים המבקשים ללמוד ספר מוסר כ"ד היום ד' כ"ך אלול תה"ל פה גניון . כאשר שבתי בן הראון הגדול נשיא בארץ ישראל מהו"ר ישיה סגל הרוויץ הנקרא שעפטל מותם עה ק"ק גניון ביומא דשוקא ביושבו על כסא הימשט :

אילו הם הסכמות הגאונים בני ישיבת דק"ק פוזנא יצ' ו

כאם יעקב בלא"א הקסי' מהו"ר שמואל' להה יוגע בני וכאם משה אהרן אלימלך בן לא"א פנחס ז"ל מי ראה אנו ינאום ולא אנא לכן באתי כיבודא ועוד לקרא כאם דוד בן מוה"ר מרדכי ז"ל ה"ה מלכות . כה תפילה למשה בן לא"א מהו"ר אלי' ז"ל מוויא הכותב על פרץ . ת"ל הארץ וזכותה הזדקה ישלם לכוון פרץ :

בהיות שאני היודע ועד ומכיר את האיש ואת שימו מאז ומשנים קדמוניות שיעקב איש תם ויושב אזהלים כאו וראו כמה אנשים רברבי דקמסהדו עליו בכן מעשי ידיו ולכו להתפאר ובאתי להעיד עליו ועל סבורו כאם איעזר בן מהו"ר רמי' יעקב ז"ל ה"ה אשכנזי . ועירא דמן חברי' דבני ישיבת הכ"ל יצ' ו

נא כל מדה נכונה : וכאשר הבינותי בספרים שמיצר
 וקולן של סופרי' קול לוקול יעקב כאס ומירות ותשבות
 מיוסדים על אדניכו ואכן פינה : וידעתי את האיש ואת
 שימו נאה דורש ומקיים אמרי ביה - ע"כ כל כדון תסמכו
 לבו לסומכו ולסעדו בנוסא ובמנוח : וכל המסייע לזה
 וימחר את המכה : שכרו כפול ומכופל משמים וארץ
 קנה : ויובה לראות ירושלים בבנייה : לעלות לניין
 ברכנה : שלש פעמים בשנה : לראות פני השכינה :
 כ"ד ועירא דמן סגרי' וקטיא : הבא על הסתום
 אמת והסכמה פה בניין ומן קהלא לכל היא עדת הקדש
 מימנה : יוס' ד' לסדר להוידר גדולים על הקטנים
 ירוס קרנכו לועירא דמכיכא כאס ישראל בלא"א הסמיד
 מוה"ר יעקב זצ"ל ה"ה הורונו :

אלו הם הסכמת הגאונים דמריגות פולין קטן יצ"ו :

הסכמת הגאון הגדול הישיש המופלג בכל חכמות
 וחסידות אב"ד ר"מ ר"ק לבוב בחוץ העיר
 כאס מאיר בלא"א אברהם זקן ז"ל

הסכמת אב"ד ר"מ ר"ק לבוב מחוץ לעיר
 כאס יוסף בן לא"א מהו"ר אליקים הנקרא נעץ ז"ל ה"ה

הסכמת הגאון הגדול אב"ד ר"מ ר"ק פרעמשלא
 חלילה לי מגדלו מליתו שתימתי כאס מנחם מענדל
 בלא"א הר"ר יואל פיינש ז"ל ה"ה

הסכמת החכם המופלג הגאון הגדול אב"ד ר"מ
 ר"ק קרעמניץ :
 כאס מייס בן לא"א מהו"ר שמואל ז"ל ה"ה איש צני

הסכמת הגאון הגדול אב"ד ר"מ ר"ק לוקאב

גם אני בראותי המיבצר נאה שמיצר האלוק כמהרי ה"כ
 בדברי מוסר שהסכימו עליו כל נאזני ארץ וכן כתתי לו
 רשות להדפסם ספר ה"כ ולהגדיל תורה ומידור גאס
 שלמה ולמן קניאליצבון לן כבוד הנאון מהר"א ז"ל

לעורר לבות כדדמים ושנים - להבלי עולם כל היס
 פונים - וכאשר עיניהם לנוכח מיצר זה יביטו בעיניו -
 דוס חדשה יהיו קונים - להציל מתופת דראונים -
 ונראותי הסכמות רמות מרבנים ונאזנים - גם אותי
 העירו רעיונים - להיות סניף לדבר מזה נאנים -
 ונתייתי מכיר האיש הזה ואת שימו מכמה שנים - דרכיו
 דאיתי והנס ישרים זכנים : בכך כל המסייעו בכסף
 ואדרכמונים - יראה ורע יאריך ימים ושנים - ויובה
 להעלות לניין ברכנים - כ"ד הסותם בשורות עליונים -
 מן בן המסיד מוה"ר אברהם זצ"ל ה"ה היום יוס' א'
 כ"ה אייר תז"ל מונה על דגלו פה ק"ק בניין :

הסכמת אב"ד ר"ק מעוריטש במדינת פולין גדול

ואת לדעת דין ודת שזה שנת' ימים עובר בא אלי האלוק
 הנעלה מוה"ר יעקב בן מה"ר נפתלי והראה לי הסכר
 ה"כ וכן שאר ספרים ויה שכתב לעצמו וראה ראיתי
 שכלם דברים מלינים ישרים נכונים למנין וישרים למונאי
 דעת והיו הדברים ערבים עלי מאד בכך באתי ליתן
 עדות נדקו ונדקו כ"ד היום יוס' א' ט' סין דת"ל פה
 ק"ק מעוריטש כאס בנימין בן הר"ר יצחק זעלמן הלוי
 זצ"ל מיץ :

הסכמת אב"ד ר"מ ר"ק לובועניץ :

כאס יצחק הנקרא זעלמן בלא"א מהו"ר משה ז"ל ה"ה
 מקראקא :

הסכמת אב"ד החסיד ב"ה מוה"ר ישראל יצ"ק מק"ק
 אוברניץ :

תיתי לי דרישא אבי כרי לא מוינגא : עד דבוכותא
 דההוא מרבין קא מהפכינא : ולאכהודי על ההוא
 נברא בנזכרון קאטינא : די דוס יעירא השתכחת
 ביה וסוכלותנא : ה"ה המסיד העורני מנה בן מנה :
 האלוק מהו"ר יעקב בן מהו"ר נפתלי ז"ל דקרא ושנה :
 שמש ת"מ הרבה בפלפול וידו בכל שכמה ודעת ותבונה -

הקדמה

בעזרת

יור הרים : הדובר משירים :
 המשפיל ומרים : אשתא שפת ברורים :
 לכני מישרי הדורים : ולהנשאים על כנפי נשרים :
 ולכבוד השוכן מרומה : והתולה ארץ על בלימה :
 אסתיל ואת הקדמה : תועלת לאדם אשימה ותכלית
 לנף ולנשמה :

היו לי מאזי ז'ל ירושתי : וכל הכתבים ושאר ספרושי
 שפברתי : עם הספר הזה מלינת יעקב קלתי : וכבר
 ראו סכמים וכבונים כל הכל'ל בתי : והם יעידון
 ויגדון עלי כתיב תפארתי : ויתנו האמת ליעקב כי
 אם לכבונים גיליתי : ועתה אקדול מזה לכפ"ר אקבר
 מלתי : וה' בכל עת לכנדי שויתי : הוא היה הנה
 ויהיה בעזרתי : ואל שדי יתן לי רמסים ויביאיני לביית
 מנוסתי : ושאר די לעולמו יאמר די לזרתי : ואם
 מעט מזעיר לעת עתה ראשיתי : ואולי א' כתיב עד בלי
 די שנה אקריתי : ויתן כפרש רש"י ז'ל יאזור ויתן לי
 ככמי אז כן כמי עתה להסתיל ולגמור כל מדתי
 ומלינתי :

אז

תענע על ה' והאכלתיך • (נחלת יעקב
 מליצת) וקראתי ספר הזה בשם קלתי
 יעקב מלינות כיל הנחיל אוהיניש בגו דברים : מנושה
 מליניס ישרים : להסיר עברת קלים וממורים : להגדיק
 האדם לפני דובר משרים : והם קמושה מול קמושה קמושה
 תורה : המנויאים את האדם מאפילה לאורה : ומי
 בהם האדם אשר יעשה אותם מנומדים : (תורה השובה
 חפלה צדקה וגמילה חסרים) : והם מליניס
 שוב בעד הנשמה : בשמשה דברים להק'נה היא דומה :
 עיין הקמושה ותמוא אותם באריכות : בגמרא פרק
 קמח מסכת ברכות : ועוד טעם : ואמרי נועם :
 למה קראתי קלתי יעקב מלינתי : גם הכינוי לי אנוני :
 מוקם קלה להתגדו : לכן כתבתי שמי ושם אבי
 בקרבני : כי עולה מספר קלתי יעקב מלינתי עם
 השלש חיות כנונין חתימותי : יעקב בן משה דר
 בעתלי ז'ל כטל אמרתי : ונלוי וידוע להכונן לכות הוא
 שאמר ופיה העולם : אשר כל דבר ומכו לא כעלם :
 שלא להוסיף כבודי באתי : מתפילה ועוד סוף מלינתי :
 ולהתפאר בנבוכדתי : אהמם יעתי ומנאתי : אך
 שוב לישראל ואת כונתי : ולאל אדרוש ולכבודו אשים
 דברתי : ולכבוד הקדושים אשר בארץ אבותי : אשר בהם
 אדריכל ספנתי : ולכבוד א"מ ז'ל אשר כמיו לכבודו
 לא זכיתי : שליו שק"ט שאכן כוית רענן שפתי :
 וכל ימי ומלי לא הורקתי : אך טוב בד"ת עסקתי :
 ונאהלי תמיד ישפתי : ולכתי רגלי לא כמיתי :
 באשר לע"ע בע"ה נע וכד הלכתי : מרוב גודל
 הלמן זו הדחק שנדמקתי : שאין לתם ושולה בתי :
 ועל כן כיחד גרתי : על שרפתי בית מלוני : וכעונה
 פלי הסוכה הכייתי : שנכרפו הספרים שפתי : ואשר

אתם

ממלכת הכנים : מאמינים בני
 מאמינים : כלם סכמים וכבונים :
 מגדולים וקענים : זרע נטעי כאמונים : ישראל
 בני אתנים : הבישו וראו דברים ככונים : אשר היו
 כבר ככונים : שכת' לי אדוני האדונים : לשון למודים
 ושפתי שנונים : כי כסוף ככפתי לשנת בשנת
 תכמונים : והלכתי לרעות בגנים ולקנות בשמיים :
 ושמיתי הרבה סכמים וכבונים : הגם הוא כנומ'ל
 שנשלו השקנני' : אכמו בני אבותינו ועמדנו על הר סיני
 על כל פנים : כמו שאמר משה רבינו עליו השלום
 אב לבניאים ראנים ואפרוים • את אשר ישנו פה ואשר
 אכינו פה עמנו פונים : כלם שמועו דברי אליהם שיים
 פנים אליעם : ועתה אקבר קלתי ומלתי ונור לבני
 מה שלמדתי בליה באשונים : ומה שפני אליהם סליקון
 על משכבי ברעיונים : הלא המה דברי יושר וכנים :
 הנקמדים מזה וכסף ואדרככמים : ומתוקים מערת
 הדש נכנים : כי כל ימי הייתי מתבלל בתפלה
 ותשתונים : ואלה הדברים מוספים על הראשונים :
 וכל טוב ותועלת באינו העניינים : (תורה רחשובה
 חפילה צדקה גמילת חסרים) מליניס הנכונים : לטהר
 הנשמה לפני שר הפנים : והם מליניס על האדם
 ותכלית לכפש נותנים : ומליניס מפורים קשים וממיתות
 משונים • אשר הרשע' כם נדונים : והמליניס הכמורים

פננתון הכשמה לפני ולפנים : במליצתם הטוב לפני
 אדוני האדונים : להניח האדם מכל עמל
 ודיכים : על כן קמו מוחר ואל כסף ודרכמיים :
 ועשו גושו גושו לקבות הספר הזה בזכו וכסף משומים :
 איש איש אשר ידבנו לבו תקמו ואל תהיו עללים :
 ותזכו לרב טוב הנפשים : אשר עין לא ראתה וזלת
 אדוני האדונים : יעשו למקבילו כל עידן עדים :
 ותמים תהיה עם ה' כל הימים ושנים : וזכות זה יאל
 אונתנו במהרה השוכן
 נענשים :

כרי

שקיים תורת ה' תמימה : וזכל לילה
 הוא העולה ומשכנו בתנומה :
 ובבוקר יזכרו לו ה' מכל פניהו : תפילת המסדר :
 כגידים אדבר : ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו
 ואלהי אבותינו שתתן לי כח ותעזומה : ותטיב לי
 בדמיון הרבים הכתיבה והקתימה : להתמיל מליצות
 יעקב כפילתי בנעימה : ולגמור העכיון מוחר הנוף
 והגשמה : כשם שיש זיוג לגוף הכנוף וזה ידוע
 ומפורסם : בראיות גלויות וידועו כמים ליש
 מכסים : ואינו נריך להאריך גהס ואות להשית :

אזכרה

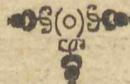
בלילה נכיתי : גם יסרוני בליותי :
 ובבוקר בעמדי ממשתי : אתן
 לאל תודתי : המחזיר את נשמתתי : ותמיד ה' לנגדי
 שויתי : ומעמקי הלב אליו פי קראתי : ה' משה
 ומכודתי יצור שועתי : אל תעלם אוזן לרופתי
 ולשועתי : כי הבא לטהרו וכו' על כן ינעתי ומזאתי :
 אכא ה'תן לי כח להתמיל ולגמור ולא אכשול במליצתי :
 ובריך ה' המגלש סודות : וכתן כפי שיר ידידות :
 ובכן הקומתי בלשון למודות : להגות לילות וימים
 בכתמידות : וגופו וכשועתי אומרים טוב
 ה' להודות :

עיון ומנא באר היטב בפרשת בראשית : ויקח אשת
 מלצותיו : ושם תמא כל קורתיו : וכן יש
 ויג' ברה ותמימה : להכשמה שהיא להק' בה בשמשה
 דברים דומה : והם שנים טובים כאחד בגוף
 מדובקים : ואם תפרד הכשמה אז הנוף ריקס :
 והכשמה מתפילת' היא אור מונוק : כינון אלהי
 פתת הכסא כחב ובמקם : וראה במדרש ילקט וזאת
 הכרכה כמה כתחבט בה העכיו והמקוק : לאור
 באור המים ככסף ומשתוקק : על כן בן אדם
 תשוב עד דכא : ועד יום מותך לו תשקה :
 ואך כל ימך יהיה בתשובה וזה רפואה למכה : ובנין
 התשובה לא תמות לעולם הבא : ובמקום שנעלי
 תשובה עומדים תבא : ואפילו נדוק גמור שם לא

טרם

אתמיל לדבר אקדימה : בכבוד בורא
 שמים ואדמה : וגבלה ועשם מנחה
 צורה וכתן לאדם הקומה : וכפס בו נשמה וכתן בו
 דעה וזכיה וקמה : והשליטו על כל חיה ובהמה :
 ונפסו שמים ודג ימה : ולא קשר ממנו מאומה :

יבא : כי קודם בריאות העולם :
 ברא התשובה אל כעלם : עד
 כאן גמר ההקדמה :
 מכאן ואילך
 מליצת
 הנוף והכשמה :

נחלת יעקב מליצות

ינריך והשלך נאות לבין : ולא תלך אחר עיניך . והסיד
 מנשול מדרכיך : הם רעים מעלליך : ומיתת נפשי
 בגלליך : כי טמאת שמרית ועברי' : ועוונך נכרים בפניך
 ככח מנדרורי' : במלאות הנבונות ככז' ע' הזורית : וט'
 תראני שאני שמרמורית : ומלולך בהרבה עבירות :
 אך תבא נברית : וקאלך נרית : גם את לבך
 תשבר : כמו וישב ראובן אל הכור : ולפני הכל תפטר
 בגלגלך כן חפר : וכמדכי תלבוש שק ואפר : וכעב
 עובד זה ענקוק : כן תתפלל בלב מווקק : ואל
 תתפאר שאתה מווקק : ותנעק בנפש מרה : אל ה'
 מהרה : אל תהא בערותי : כי אלך נפיתי : קוה
 ה' קויתי : כי אתה מסמי ומנודתי : הנה אל ישועתי .
 הכל ימלכ ישרתי . ויתקבל כא תשובתי . וכל ימוך
 תתנהג שתשובה . ואו תפגר בשביה טובה :

מליצות הגוף

ומשוב ואומר . גוף הקומר . או לשומר .
 היושב מולי . (כפירש רש"י להכרתמי
 ע"ד בשם ה' כי אמילס) ושוכן בזהלי . או לי .
 משאור שבעסה . כתבני למשיסה . ותקלות כפילה
 ביסה . בנה אקדם . לאלהי קדם : מי יתבני
 בירמי קדם . או היה אורה . ולמדתי שם כל התורה .
 וכשיפאתי לאור העולם . הכל ממכי בעלם .
 שבא המלאך וסטרני . וכשכח הכל ממני . ומיד אחזני
 השבץ . לפתח חטאת רובץ . והתפאר כמיוס מיושני
 יעבץ . והתפיל לשוטט משהוא בתורבץ . ומשך עלי כפץ .
 ובי תמיד לוחץ . ויעמדכי כמטרה למץ . עד כי אמות
 ואובל לקבר . וכמשל כפרם הנשבר . ומה אישי שזאי דבר .
 כי יבא יום הדין . מי יוכל להצטק דין . כי יבא אל
 ויפקדני . או חילורעדה ויאכזו . אל השאלות אשר
 ישאלני . והכל בכתב ידי יראני . ובי יאמר אלי אדיר
 וכאור . עסקת בבר מזון ותורה אור . ואומר לא
 כתיב יום ילול . כי הייתי עני מחולל . ואו ימייבי
 בעניו הלל . שהיה עני יותר ונתורה מלל . ואם אומר
 לא היה לי שעת הכושר . כי טרוד הייתי מרוב עושר .

מליצות הגוף

במבורה נאון הנדול ש"ב מזה רר עקיבו ו"ל אכ"ד ור"מ
 דק"ק פרכפירו מנאתי טורה ראשונ' של מליצה זו ולכבודו
 פתתתי בה לקיים שפתי ישינים וגו' :

אהה נשמה

לך כמה נופי תמה אמת
 אשאל : התוכל לנאול :
 אותי משאל : אם מען תכניני : כי תוכל להלני :
 אכא ס' הושיעני : וגולל סמך גמלני : אל רחום
 רחמיני : אל סגן מלכי : מתטאתי טהרני : שמה
 בא ערביני : ועכן תשוב תרמיני : ויון הכור
 תעלני : וכן נדיקים תושבני : וסתור מעפת
 כסא כבודיך : ואגורה שם באהליך : ואסקה בכל
 כפדיך : הכניסני בכל לפנים ממוחיותיך : ואל אל
 תשיבני ריקס מלפניך : ומעתה אשא מליצתי : ואדבר
 עוד לכשמיני : הלא אתה תלמי מועל : ולמה מטאת
 במרד ובמעל : ובעל כורחך תמלון כמלון בעל :
 נופי כמלא באוהל : כמו בית הבעל : והמשל
 אומר : מוגף החומר : כמשלת כרגל הקטן מעל :
 ע"ד הנמרח מאכא דרב מכרעאי לא בעינא :

מליצות הנשמה

ומשיבה הנשמה הלזה תמה : כפשי
 בנוסף לא כמה :
 אכל דע באמת : שבראני אל אמת : ובעל כרמי
 בנוסף כתבני : ובעל כרמי מנוסף יקמני . גם עתיד
 בנוסף יקוירני : הוא היה הנה יהיה : זה הדין
 ממית ומחיה : המודד מים בשעל : מוריד שאול ויעל :
 בתבני בנוף איש בער : וכל ימי הייתי בצער : ובהיותי
 בנוף הננוף : השמע לאכן ננף : ואם טמאתי
 במרד ובמעל : יש לי רפואה ותעל : אך כא שמע
 לעצמי : והעה אזניך לדברי מליצתי והאזין אמרתי :
 בואת חידתי : וענה טובה איבעך : ויהי אליהם עימך :
 לכן בא כמדריך . וסגור דלת בעדיך . ותגבור על רע

נחלת יעקב מליצות

וכן דאגתי מהרבה כפמים • ויחיבני ברבי אלעזר בן
 ארסוס • שהיה עשיר גדול כידוע ומפורסם • ולמד
 הרבה תורה כמוס לים מכסים : ואז אשים לפי מקום
 ואם יאמר אל אמונה • עשית משה ומתן באמונה •
 ולא יהיה לי להשיב מענה • כיכפים מעד יעבה •
 לשה הייתי טובא וזולל • והלכת ותעט אל השלל •
 ועודך משויק בי ומשתולל • וכן אכן מקיר שאוב •
 גולתכי והשבתני בבנייך ככהונ • מרוב חספי לעמי
 מעונ • ואשרי לזה מי שמשאו ומתבו באמונה • ותמים
 יהיה כל הימים עם אל אמונה • ועם כל הכתוב
 לקיים יהיה בקריה נאמנה • וכן לגשמתו יעשה בנד •
 ולים הדין לא יהיה לו מתנגד • וזה יאמר וזמה יצטרק •
 אם בחיורי וירוק נדק • ואם יאמר אל אלהי המערכה •
 עסקת בפרי רבי' באשתך כגפן ברובה • ולא כתת
 עיניך באשת חברך שלא כהלכה • ואומר ירי היה עלי
 מתנגר • הוא הכנה השיאי באשת חבר • כמו נקבה
 תסובב נגר • ויחיבני ביוסף בר המסבר • שלא שמע
 לברו וזהו נגר • ואזוי שמר את הדבר • ועוד
 שנסבה לבין הויס ולא עבר • ועמד בנדקו ולא חסר
 שום דבר • ואז לא ישיב שם מענה • ונכורים כמות
 הקבר יתענה • הלא קם לך הראייה מאשי יוסף • קל
 וקומרה ודכה וכה יוסף • שלא תוכל שום דבר לדבר •
 לפני ה' אלהיך משרים דובר • וכן באמר באשי יוסף ולא
 יוכלו אחיו לענות • ואף כי תהיה ש' לש הרבה מושב
 עתעבותי על כן אדם חדל לך מזה • ולא תשמע ליגרך
 בעולם הזה • ואז בשלום תבא • ותנוס לעולם הבא •

מליצות התשובה

גם

לרבות התשובה • מאוד מליצה משונה •
 לגוף מעיבה • ולנפש משיבה • וקודם
 הפגע שכהה • כתן הק"ה רפואה למכה • כי יסד
 ארץ כמכמה • ותלה ארץ על בלימה • וקודם שברא
 שמים ואדמה • ברא תשובה שתהיה קדומה • כי ראה
 שוכן מרומה • שיטטא אדם ויעשה בערמה • על כן
 תרם תרומה • מעפר המזבח לכפר מאומה • ובתשובה
 יהיה לך תקומה • ע"כ תשוב לה' אלהיך • כי כשלת
 מאד בעוונך • שוב יוס אחד לפני מותך • והכין
 צדה לדרך אפרייתך • ובר עונך ומטאתך • ועוד
 בחיים קילתך • וזה יוס אחד לפני מותך • שרמוז לך
 קמים : ר"ל תעשה תשובה כל הימים • שגדולה
 התשובה שמונעת עד ה' לפני כחא מרומים • ובמקום
 שבעלי תשובה עומדים אפילו צדיקים גמורים לא קמים •
 על כן קדמה אל רם עלכל רמים • ואתה בן אדם עפר
 ואפר • תעשה את כל הכתוב בספר • וכתבו איש
 כופר • התשובה בנפש תכפר • וכן תגבר כלביא •
 ושמע לדברי הכביא • הוא שאמר : כמו שאמר :
 קרעו לבבכם ואל בנידיכם • ושובו לה' אלהיכם •
 והסירו רועה מעלכם : ותלמדו התשובה לבניכם •
 ותאריכוני יימים ושנות יום • כי וצמי אלהים רוח נשברה •
 וכל ימך בידת ה' טהורה • הסדר מעליך מנכפת
 העביה : והרם עליך מנות ה' ברה • ויהיה בראשך
 עטרה

מליצות התורה

אמנם

אם למדת התורה • אז יהיה לך אורה •
 ותצויאך מאפילה לאורה • ותגיל מן
 הסורים מהרה והיא תגן עליך • לפני ה' יוצריך •
 ותהיה לך לפה ולמליץ • ותכפר עליך כמו הניץ • וכן
 תשמריך • מכל צריך • הקמים עליך • והקניות היא
 תשימך • ובעולם הזה כי יוצריך • וכאמר איוה הלכה
 משמך • אז ירששו בקבר שפתך • כי גמול כשפו איש

נחלת יעקב מליצות

ועדה: לשם ולכבוד ולתפארה: ותאמר טובו בני
 אדם: ותשכנו בן ערן מקדם: כה תפילת המחר:
 וגידים כי אדבר: כא אלהים לפשעים דרכיך: ותטאים
 באמת טובו אלך: ותתור לי מתחת כבא כבודך:
 ועלה כא תפילת יעקב עבדיך וזכות אבותי אמנא סן
 בעיך: ואל תשכי ריקים מלפניך:

ולא יאריך כל כך הרבה באריכות • במא' קול מחלת
 לב מביא התולעת ממושכות: כי טוב מעט לשונך
 מעונה: מהרבות בהם שלא בכונה • מהאומר
 המרבה ואחד הממעט בלבד שיכון לבו לשמים • מהאומר
 הרבה בלא כונה פי שמים: ולא יטנה מן המרבה
 או אל תירא ואל תתות • אך ורק התפלל מה שתקנו
 קו' לבלשן נמות • כיכל המשה: ידו על התמונה:
 ותהא ירא וסרד • וזכר מעשה הערוד • והכי תביא •
 ברבי סניא • אפילו נקט כרוך על עקבו • היה מתפלל
 באין דבר מעבדו • ובמדדו גמר: וכן אמר • לא
 הערוד מניית • אלא הקטא מניית • ואם ישך הכפת •
 זה בלא לש • רצה בזה לומר: שלמה המלך שאמר •
 אם לא תתפלל ולא תלמוד תורה • או בא הקטא וישך
 מהרה • ע"כ תכין לך עתירה • כמו שפשה מרדכי
 בששן הדירה • וכל לבבם תהיו לאל שאלים • כי
 בונות התפילה ישראל נבאלים • כמו שפשה אבותינו
 במזרים • ותפל שונעתם אל השמים • וישמע אלהים
 את כאקתם • ויזכר בריות וזכות אבותם • וכל
 צדקתם כי ישמע תפילתם • קדוש ישראל • ומלאך
 פניו הושיעם הוא שר הפנים זה מיכאל • ע"כ תשא
 עיניך אל כפים • וכל יום ערב ובוקר ונהרים •

ותיסד השם בכל יום פעמים • ספך ולכן יהיו שנים
 לאל השמים • הקול קול יעקב מתלשת לעשוי הידים •
 והקטנים העוקים בדברי אלהים ימים • הם משברים
 לרשעים השניים • וזה תמנא באר השוב כדש • עיין
 בפתיחה דליבה רבה בודדש: אמר' אבא לא היו פילוספי'
 לאומות: שרצו להטל על ישראל קרב אמות • כמו
 בלעם בן בעור ובהגרדי שמו אבנימות • שאמרו אומות
 העולם להם • יכולם אנו לעקור ישראל בשרשים:
 אמרו להם ראוי מה הם עושים בבית מדרשהים • אם
 הקטנים הונים בהבל פיהם • או לא וכלו ננים את
 זעמיהם • כי ה' יעמוד לימוניהם • אם יקיימו ירשת
 אבותיהם • ואז יסבר פה מנקש רעותיהם • תפילת
 המאמר • כי ידבר • אמן כן ועשה ה' מהרה להם • גמול
 כמעשה ידיהם • בעבור שהסרינו את שני מקדשים
 שהתפללו אבותינו בהם • ולנו ינאיל את כסלת יעקב
 אבינו

מליצת התפילה

מליצות התפילה: וכן התפיל' מאד מעולה •
 נעם סגולה: לאל כורא עליה:

התפלל מלה ביולה: ומאך לה הנאולה: וזה הדך
 ילכו בה והמי' סלה: תמים תהיה לשונך מעונה •
 והתפלל לה' מלאך בכונה: ובמקום שלמת בינה •
 שם יהיה הריכה: כמו שפשה רב אבי ורב אמי: כן
 תעשה נס אלה הכי כמי: וכן גרסינן בפרק קמא
 במסכת ברכות: אפילו היו להם הרבה בית הככת
 לא אמרו השבחות: ולא התפללו אלא במקום שלמדו
 הלכות: כי אין למלך מהולל בשבחות: בעולמו
 אלא ד' אומות של הלכות: במקום שלמדו תורת אמת •
 תורה שבע"פ שמהר לנו אל אמת • וכן תעשה
 תפילתך לכבוד • אלה השלשה העינים לכבוד • כמו
 שפשה המלך דוד • ששאל עיניו אל כפים: והתפלל
 אל אל השמים • ערב ובוקר ונהרים • וכן תכונן
 לאל • כמו שפשה דניאל • וזמנין תלתא בך עב
 ברכים: וכיון שתוקין בעליה כנד ירושלים • ועם ה'
 תהיה תמים • ושם עיך ולכן שם כל המים: ובכניסת
 לב"ה לפני ה' אלהיך • טרם בואך שמור רגליך: והסר
 המולכלך ונגדך • והנקי את עגמך • ויפנה ויטול
 וינקא את הידים • והכן לך לאל השמים • וזה עול
 מלכות שמים שלמה • ויכוון תפילתו ביראה ואימה •
 ולא יתפלל תפילתו בכפץ • ולא יכלל מדומק ולמן •
 אך ורק התפלל כמנהג נבמות: מקודם התפילה
 ישאל שעה אמת • כמו שפשו הראשונים החסידים •
 בן יעשה כי מהם אנו למידיים • ולא יתפאר הנדתי הרבה
 בשבחות • כמעשה בההוא תלמוד במסכת ברכות •

נחלת יעקב מליצות

ה

אחיכו ונכזה לבניין האריאל • לכן חס"ת וש"מ ישראל •
 באילו הדברים הכל בכלל : ואילו ת"מ כדברי תורה
 לא ידבר כלל • וכן בשאר השפלה : לא ידבר מלה •
 כמו שגדרש במדרש תנאומה • כי המדבר בתפילה נקרא
 שוטא ושורר ומוערי המלמה : אך יתפלל בנוכה :
 ויכון לשוכן מעובה • ובזכות זה נכזה לראות פני
 השכינה : שלש פעמים בשנה • כאשר היה כראשונה •
 כן יהיה באחרונה וכה יעשה במהרה לנו האל כאשר
 עבדיך יעקב לך שאל • ובא לבין גואל • אמן ואמן
 סלה • וכן יהי רצון • כתפילת בן כפתלי שצט"ו רצון •

וזה מרומז בסדר משפטים • כפרשת אס כספ תלוה את
 עמי את העני עמך לא ישור רקס • רצה לומר עמך
 יהיה עני כדברי רבי חייא בן יקיס • וזה אס כספ תלוה
 את עמי • כל מה שאתה נותן לעני דרך הלוואה עמי
 על דרך מלוה ה שוכן דל • ודקיו של עולם שוכן ונותן
 ולא יקדל אס כספ תלוה את עמי • רצה לומר הכסף
 הוא עמי • על הדרך אמר ה' לי כסף ולי הזהב • לכן
 נתן תתן הכסף שאינו שלך לרעב • ונפרט ללומדי תורה
 הקמדים מזהב • ולגברים הלומדים בישיבה תן מלמדיך
 לדל • ואשרי משכיל אל דל • ביום רעה ה' ימלטיהו י
 ומכל פועות הוא יעליהו • ואל יהיה הדבר תמוס
 בעיניך איך נריך דקין את מאכליך • והביט וראה והבין
 בשכליך • ופקח עיניך רעיוניך • ותן לזה דעתך •
 כי רוב הנדקים בעולם הזה : ואפילו מזה בן מזה •
 הם עניים וכן כל העשויין : שכל העולם זון בשביל רבי
 חנינא הוא לו בצבא ארובין : וזה היה כל ימיו מע"ש
 לגבר שבת : כדי שישול שרבו משלם ליום שגלו שבת :
 ע"כ אמר את עמי את העני כי הק"ה בחר לו עניים :
 ליתן שגרו בעולם הבא פי שניים : כמו במעשה התלמוד
 דרבי שישעון בן יוסאי : שהלך לו מראץ ישראל ונעשה
 בבבלאי : ובא משם וזיה עשיר : ומקראים בו תלמידיו
 שרצו להעשיר : והזויאם רש"י לבקשה ואמר בקשה
 התמלאי דיברי זהב : והתמל הבקשה להושיב לפניהם
 דיברי זהב : אמר להם אס אתם מובקשים זהב : דעו
 שחלק עולם הבא הוא נוטל בעשיו ושם יהיה רעב : כי
 חלק לומדי תורה מיתוקן לעול' הבא שם תאב : וכן ראה
 מעשה שנית : בפרק ג' מוכתת תענית : שאמרה
 אשתו של רבי חנינא בן דוסא : עד אימת כויל ונכטער
 בלא מוון וכסותא : זיל ובעי רחמי דליתבו לך מיטבותא •
 דנביזא לעלמה דאתי לדיקי' : ואולי יתבו לך ולא
 תשוב רקס : וכתעטוף כהלל : ויזא והתפלל • ובעוד
 שזולל • שדו ליה מלעיל : ויזא סיבת יד וניתן לו מאל
 כלסון : רגל אקד מן השלסון • שזו ליה בקלמא דכל
 נדיקים יאכלו אפתורא דדהבא מתלת כרעא : וזיהו
 יאכלו אפתורא דדהבא מתרי כרעא : שלא כדרך כל
 ארעא • אמרה לו אשתו כימה לך : שיהיה לעולם הבא

אחיכו ונכזה לבניין האריאל • לכן חס"ת וש"מ ישראל •
 באילו הדברים הכל בכלל : ואילו ת"מ כדברי תורה
 לא ידבר כלל • וכן בשאר השפלה : לא ידבר מלה •
 כמו שגדרש במדרש תנאומה • כי המדבר בתפילה נקרא
 שוטא ושורר ומוערי המלמה : אך יתפלל בנוכה :
 ויכון לשוכן מעובה • ובזכות זה נכזה לראות פני
 השכינה : שלש פעמים בשנה • כאשר היה כראשונה •
 כן יהיה באחרונה וכה יעשה במהרה לנו האל כאשר
 עבדיך יעקב לך שאל • ובא לבין גואל • אמן ואמן
 סלה • וכן יהי רצון • כתפילת בן כפתלי שצט"ו רצון •

מליצות הצדקה

אני בצדקה אחזה פניך • אשבעה
 בהקין תמונתך •

גס

הצדקה : יודה חוקה • מנוסה ובזדקה •
 והיא טובה • מאלד אהובה • והישועה
 מוקרפה • וכן בזכות הצדקה • תכלל מעשה
 דחוקה • ומלדת לבור עמוקה • ומכל צרה ונוקה •
 גראה הראוי • כנביא ישעי' • כליון סרוץ שוטף צדקה •
 והצדקה יותר טוב מקרבן • אס העניים נביתך תקרבו •
 ואלת ריווה התורה • עשה צדקה מהרה • כי
 ביתר נריך הסכתו לורו : במקום שיש סחרון כים
 שתהיה רזיו • על כן כתוב אלל הקרבן מלת מלכד •
 רצה לומר המלה זאת תשקול בד בבד • ור"ת מלכד
 "מולה לעני" בשעת "דקון" כימה נריך לו שלא בשעת
 דקון להחיוקו • אלא רצה לומר אפילו בשעת דקן
 לעמוד לא תרמקו • ואל יהיה צרה עיניך • ויהיו עניים
 בני ביתך • ואיננו כי העתף בו עיניך • כמו שאמר
 רבי חייא לאשתו תן עיניך • כי אתיא עני תקדם ליה
 רפתא כי היכי דלקדמו לבניך • אמרה לו מילת קא לייט'
 להו לעיניך • אמר לה קרא בתיה כידגלל הדבר הזה
 יברכך • ונגלל אותי וית גלגל עם התיה לזכיין תשלם •
 רצה לומר גלגל הוא חסוד בעול' • שהעניות הוא ויתגלגל
 לדורות ולא נעלם • אס לא יעני בנו • אזי יעני בן בנו

נחלת יעקב מליצות

ספר משלחן שלך: זיל ובעיר רמיו ולשקול מוכך להדין
כרעא שלך: והלך והתפלל ביד ה' הטובה עליי. ויבא
פס יד ולקח ממנו והקדירו לבעליו: ונמירא מן שמים
וייב יהי לארעא. וישקיל לא שקיל כמו שנעשה להדין
כרעא: וכן היה מעשה: והוא גם כן געשה: לרבי
שמעון בן חלפתא: שהיה עבד גדול בלא רפתא. ויבא
מון לעיר בערב שבת והתפלל על לוס ליומים. וניתן
לו אבן טובה מן השמים. ונתפרנס אותה שבת ממנו
לטובה. אמרה לו אשתו הטובה: איכה טועמת
עד שתאמר לי מהיבין אלה: ואמר לה ואמרה ליה
למה אתה רונה שיהא שלחך חסר ושלחן חביבך מלא.
הלך רבי שמעון והודיע מעשה לרבי אמר לו ר' אסי היא
שלחך חסר אבי אמלאנו: אמרה ליה לך עמי למי שלחך
תורה אמרה לרבי וכי אתה לעולם הבא תראנו: והלא
כל דריק מקומו הוא מכבודו: ולכל דריק לעולם הבא יש
לו מדור בפני עמנו לפי כבודו: הלך והתפלל ירד המלאך
ולקח האבן טוב מידו: הגם האחרון הוא גדול מן
הראשון. שגעה לו הנה לא יכוס ולא ישן. עוד ראיתי
במדרש. על פסוק זה כדרש. אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך: יש חולה רעה שאין כמות' אם אשך
כיימוך: שך אמרו ש' כל הסורים שבועלם: לנד
אחת העניות מכריעות לכלם. שכל להנכות ימד דורש.
עושה כלם ה' ככפשו עשיר ורש. כשם שיכול לעשות
לזה עניכך יוכל לעשות לעושר רש. אך הק' בה ניתן
לרשע בעולם הזה עימו. כייש עושר שמור לבעליו
לרעתו כגון קרח והיין: ורוב רשעים הם בעולם הזה
עשירים. אך כי הם רשעים גמורים. לכן ירשו
הדדיקים בארצם ומשנה שרם. ולעולם הבא יסור רשעים
שרם. כי לא יהיו ברורים. וסימנו באר הטיב כדרש.
עין בפרשת משפטים רבה בידדש: ושומר העושר
לרעת בעלו. כדי שיקבל בעולם הזה שכרו על פניו
להאכילו. ולא יהיה לו כולס ליום השבת שכלו. וכן
אמר שלמה המלך עליו השלום בתפלתו. אם תראה
גשיר גאה בעשרתו לו פועלתו. שאומר ונתת לאיש
ככל דרכיו אשר תדע את לבבו וכונתו. אף על פי
שאמר יודע רע לבבו שגע קולו נתן לו. כמו שאמר

ומנותי את אשר אמן לו. ורמותי את אשר ארעא
בעולם הזה לכבוד: כדי שיקח שכרו על פניו ומן העולם
הבא להאכילו: כי העושר בא בכסיון. ומשאתו בנדקה
יש פדיון. כמו שאמר דניאל לבבוכדנצר ומשאתך פרוק
בנדקה. ותכלל מכל דרה ונקה. וכן הראי': בביא
ישעיה: כליון סרוך שוטף נדקה. על כן קוה לאל.
וראה מה שכתוב בישוקאל. וירא מתפת לכבדים
כתבנית יד. רצה לומר בזכות הנדקה שעושים ביד.
ובעבור זה אל שלי. או יאמר לדרתם די. כי איתיות
די למפרע יד. ומנילס מיד המזיק ונאליס מיד. על
כן יעשה העושר נדקה: ויכלל מגזרות רעות ומיד
החוקה. ואם יעמוד לימין אביין ואיש הרג. ויתן
נדקה כהגון. הן בעדו ימן. ויכלל משרותיו בעולם
הזה והקרן קיימת לעולם הבא. ועבדתו נדקתו
לעד על שכרו כי תבא. וכן הק' בה מכה לבי כמו
לעשר. אך זה בובה וזה יסיר. וכל הקללות והיסורים
בעולם. אמרו מו' העניות מוכרעת את כלם. כי
העני בערום וכל טוב מוסר: אם הוא מוכל וקבל עליו
מוסר. אז הוא בניהיט לא יתבר. וכן אמר שלמה
בתפלתו. אם בא העני וארה יודע דעתו וכונתו.
אל תתן לו משלובי שיקבל חלקו בעולם הבא בעונתו.
ואם מקבל העניות מואבה ואיכו בעם. ואת מוסר
ה' אינו מואב: עליו באמר בני מוסר הן אל תמואם.
ובתוכחתו אל תקיץ. ובנדק יזוה פני ה' ותמתו
ישבע בהקיץ: אמרתי אכמתה זהיא חוקה. לעיין
הרבה במדת הנדקה. כי ראיתי לפעמים יש עושר
בלא הדר ותואר. ובפניא צדיקים מואד הוא מתפאר.
שעושה נדקות הרבה כרבי פנחס בן יאיר: וזה מוכרע.
כמעשה פפור. פיו פוער. וממור כוער. לעשות
נדקה. והכה נעקה. ומשיב ידו לחקו והיא רקה.
זה משתלם במדה גדושה ולא מחוקה. ועליו תמיד
מתוקה יד החוקה. כי תועבת ה' כל עושה זאת המדה
המחוקה. ויש שלם מדות. הנהגות בכל הידות.
ואין כלם שוות. ואילו הן הכתובות. במו' לו בפרק
אבות. יתן הוא ויתנו אחרים. הישועה קרובה לאל
וזה גורם. וזאת הוא הנהגה טובה והחוקה. אשר
עליה

נחלת יעקב מליצות

עליה נאמר ושניה בצדקה • יתנו אחרים והוא לא יתן •
 עין רעה בשלנו ויתן • ולא יראה טוב עד לוכתן שתן •
 לא יתן הוא • ואחרים יעשו כמותו • שקץ תשקצוהו •
 ותעב תתעבהו • כי ירס הוא • אבל מי שעושה כרצו •
 מלקו ימוא לעולם הבא • וזה המעשה • אשר עשה •
 הלך ומוציא נפשה בין עניים מהגונים • וירסם עליהם •
 ברסם אבל על בניס • וזייר וזוי בכסודריה • והשליך •
 אותם לאמריה • כדי שיתן בהסתר פנים • כי היכי •
 דלא ידע מאן דשקול מניס • אבל הכעיים ידעו מי •
 המתן ולא ישיב אותם רקניס • לכן הכותן אל ידע למי •
 נתן • וכן המקבל לא ידע מי הוא הכותן • ואשרי •
 לאדם העושה צדקה וכסה הכף • עליו נאמר ויתן •
 בסתר וכסה אף • וזמי שנותן הרבה צדקה ולבו נוקפה •
 יראה את המעשה דמר עוקבא • שהניח ד' וזוי בצרי •
 דדשא לאיש ואשתו • כדי שלא ידעו ויכוון בו שלא יראה •
 העני בנותו • פעם אחת ראה העני מי עושה לו זאת •
 ורזו מר עוקבא ואשתו לפתור • ל כדי שלא להכות •
 ומקליין כרעה דמר עוקבא וקלש דעתיה • אמרה ליה •
 אשתו אחתי ברעך על כרעאי ואחתי ברעיא על כרעה •
 לפי שעתיה • ושאל אותה למה לא כשרפו רגלה • והשיבה •
 שהיא הנאת עני ומרגילה • אתה כותן מנות לעני לו •
 בטובה • והיא כותבה לו בטובה והנאתו מקרבה •
 וקודם שות מר עוקבא הצדיק • שכל ימיו היה רודף •
 צדק • וראה במשבון הצדקה • ואמר וודאי קלילא •
 ואונקא רמוקא • אע"פ שמנא כתוב שנתן שבעת לפי •
 פקאי דינריה • קם ופלג לפני ממוניה • לכן בן אדם •
 בן תעשה ולא תזון מניה • וכן תעש' צדקה כד' תודין •
 ונתוכה כמו שזכה אבא יודין • ואבא יודין הרגיל ליתן •
 צדקה • הרבה מאד ביד חוקה • עד שלא היה לו ידו •
 דקה • כי כתן צדקה במדה גדושה • כמו שכתוב •
 בידרש רבה סס דרשה • באר הטיז אכלו מפורסה •
 פעם אחת באו לעירו רבי עקיבא ורבי אליעזר לנבות •
 צדקה • ללמודי תורה ליתן להם למס חקה • לתת •
 מנות לתלמידים בתורה ה' לועזן יקויקו אותה ביד •
 חוקה • אשר היא נקראת לע"ע בדורינו הספקה •
 ושיה תלש דעתיה דאבא יודין שלא יכול ליתן להם טובה

ונטער במחשבה • ואמרה לו אשתו המשובש • הרגילה •
 לעשות צדקה טובה • למה פתך חולנית • כאיש היושב •
 בתעבית • ואמר לה רבותינו באו לעיר לנבות צדקה •
 ואין לי מה ליתן להם ודי רקיה • אמרה לו הלא נשאר לנו •
 שדה • למה תרף מוזאת המדה • ונכר פני השדה •
 ונתן להם צדקה • ואמרלו המקום ימלא חסרונך •
 ויאזור ויתן לך יותר מהנכס • מה עשה הק"ב להם •
 והשיב את פעולתיהם • ושלח ברכה במעשי ידיהם •
 וה' הרחיב את גבוליהם • וכרך את סוּלֵיה' • כשמש אבא •
 יודין במתי השדה ופטר חסידה • כפלה בו הפרה •
 וכשתברה • וירד להעלותה מן הבורה • ומוא סימא •
 גדולה ונתשררהבה • ואמר גם זו לטובתי • כשתברה •
 רגל פרת • כדי לקיים מצותי • וכן מצאתי מעשה •
 כפלאה • באיש הנקרא אבין רמאה • שהיה דר בבגרה •
 ופינו לא צרה • והיה רמאה במונתו ולא בלשון • ועשה •
 עצמו כאיש נרדם וכיסן • עד שפסקו הקהל צדקה •
 בראשון • וכל אחד ואחד השלם • ופסוק הוא באחרון •
 כנגד כלם • ועליו נאמר מתן אדם ידבי לו • ואשרי •
 כל טובו לו • ע"כ בן אדם הדל • בה תעשה ולא תמל •
 ותן לחנין לדל • ואשרי ומשכיל אל דל • וכן תרדוף •
 צדק • כיון שעשה במימין הצדיק • שהמיה אשה ושבעה •
 בניס • ע"כ הובטו לו עשרים ושתיים בניס • הנמרא •
 זאת כ"ל איכה בפשוטה • ע"כ לכתוב כוננה בה ידי •
 פשוטה • אשה זו היא התורה • ושבעה בניס היא כרה •
 ע"ד חברה עמודיה שבעה כשורה • ושנת בזורת הייתה •
 ולא רעב ללסם כי אם לשנינו דברי תורה • וא"ל התורה •
 רבי פרנסני • ר"ל ויתורתך אתה תלמודי • ע"ד אם •
 ראית דור שאין התורה שביה עליו כנס לעמך • ואמר •
 לה העבודה שאין בקופה של צדקה כלום ר"ל בתלמידים •
 לתענוג • אמרה לו רבי אסא אין אתה מפרנסני • הרי •
 אשה ושבעה בניס מיתים ר"ל להשכחיני • ע"ד כשכחתי •
 בית מלב וכשכחתי מ' התורה מישראל • עמד ופרנסה •
 מושלו בכבודו ובעצמו לעזר ולהעזיל גר עם אל • לייס •
 מלה במימין הצדיק • שרדף צדק • אמרו מלאכי השרת •
 להק"ב אתה אמרת • בל היוקיים נפש אש' מישראל •
 כקיים העולם כן גורת • (כפש ע"ד תורת ה' תמונה

נחלת יעקב מליצות

משיבת נפש) : ובנימין זה הצדיק החייה אשה ושבעה
 בנים : ר"ל התורה שלמד שנקרא אצלה עמדיה שבעה
 שהיא ווארדין ימים : ולמה ימות בשנים מועטים הללו
 האיש תמים : מיד הוסיפו לו שנים עשרים ושתיים :
 על שלמד וקיים י דברי אלהים חיים : ע"ד כל המדות
 בטלו חוץ ממודה כנגד תורה : ר"ל התורה היא עשרים
 ושתיים אותיות וארבע מאות מדה : ובנימין הצדיק
 היה למדנה בכפר פנים : לכן הוסיפו לו עוד עשרים
 ושניים שנים : על כן בן אדם עם ה' תהיה שמים :
 ותלמוד תורה ועאריך ימים :

מקריעת היסודות והמוות : המיה ועוף שלא בצער כוונתו
 וכנראה בשביל האדם שמלא עושים : והם גרמו שבני אדם
 בצער כוונתו : וקשים מונות האדם מכל בריות
 התפתונו : ותשבותו בצידו : אין עוד מולדו : מי
 יבין לערוב צידו : האל הפותח את ידו : והוא כיסה שמים
 הדור : וכלכל אבותינו מידו : ונתן במדבר מרעם :
 ומולך לימין משה רועם : וזכות הימן : האל הכאמן :
 ונתן הימן : ונמל חסד גדול לאבותינו : וכן לנו אף כי
 בצער כי גרמו עונותינו : כא תקבל תפילת עבדיך :
 השקיפה ממעון קדשיך : וברך את עמיך : מטל אורות
 טליך : וכל השקפה שנתורה לרעה : סוף מזה שמהפך
 השעה : שאין מול ישראל מהשעות : כי סוף נואלם
 ה' נבאות : וכל בריות לו זה ומלאך סביו הושעם זה
 מיבאל יי ותפילתם ישמע ה' קדוש ישראל : גם
 כתעורר : לדברי המשורר : שאמר דק בפקח מן
 השמים : מרוקע הארץ על הימים : כלמד לנו גמילות
 חסד לקיים : כי העולם יבנה בחסד י ועליו הוא מתסלה
 כתיב : במקום כאמן להיות יתד : לעשות דקה
 ולרדוף חסד : וסדה' מועלם : לכן לא יהיה גמילות
 חסד כעלם : כי גדול גמילות חסד יותר מן הדקה : לכן
 תבאר זאת המדה טובה ביד חזקה : וכל עת תהיה
 קרובה ולא רחוקה : כי הדקה הוא בזמון : לא בגלוי
 אך בזמון : וגמילות חסד בגוף ובזמון : בין בגלוי
 בין בזמון : וכן הדקה למיים : וגמילות חסד תקיים :
 גם לזמנים ולמיים : ובחרת במיים : בגמילות חסד
 שתקיים : ותהיה עם ה' תמים : ושוב לך כל הימים :
 וכן תקנה ספרים לקיים עשה דקה בכל עת : להלותם
 ללומדי תורה ולקובעי' עת : על כן צריך להזהיר
 ולזרוי לגמול חסד במקום שיש חסרון כים להיות זרוי :
 כי ראיתי אנשי אבירי לב רחוקים מן הדקה : לעשות
 דקה זו בכל עת בעיניהם היא רחוקה : ואפילו
 להלות ספרים לשעה דקוקה : ויש להם הרבה ספרים :
 ואין להם אומר ואין דברים : וכל למים יש ונקדים י
 ואין רוצים להלותם למידיים ולא זו שהם אינם יודעים
 לקרות בהם אף זו מונעים אחרים ללמד מהם י
 ועל זה כאמר וכלי כליו רעים י ולאחד מנות להם

מדות גמילות חסדים : תמצא אותם בהרבה
 חסדים : בכל המדות טובות ממוזדים :
 ועל ידיהם כמדידים : לכן האסד בכל עת תגמול :
 כאשר נזכר אותם באות הנימל : וזה מובאר באותיות
 דרוב עקיבא : ואם תקיים זאת תמצא סלקך לעולם
 הבא : גמול יעד ו'סאדך' לדלים : כיון
 הק' בה' לדלים ומסדו יעשה גמולים : לישראל עמו
 הנקראים פרי קודש הלולים : אשר שמו תמיד עשבים
 ומהללים : ואף כי אנו בין האומות גולים : ואולי
 ישיש גאולתינו כיון ששם לאבותינו ומהר לגאלי' : ועשה
 להם כל טוב וגמולים : ונתן מאכלם לכל אדם כבוד ובר
 והוריד להם מן ושליו במדבר : ולא העדר מהם שום
 דבר : כמו שאומר בתורה : שהיא לנו אורה : וילקטו
 בני ישראל היוצאים ממצרים : איש לפי אכלו באהליהם
 לזכר פריים : ליום אחד לצבור וזכרים : אבל לא ליום
 נוסף ולא ליומיים : כל אחד עמור לגלגלות ולא לשריים :
 איש לאשר באהלו לקחו : אך ביום השביעי נחו : על כן
 לקטו ביום השישי לחם יומים : מושא הימים כפל כפלים :
 לעשות לחם משה פי שניים : וכן עבודות רבי מידקה
 לקיים : שמוחו בפסוק אחד שלשה פעמים היום : וכן
 תבאר דברי חכמים וסידתם : והתנה בגמילות חסד
 זה מדתם : ותהיה תמים עם ה' אלהיך : והשלך עליו
 יתך והוא יכלכלך : כי קשים לאדם המונות : יותר

מליצות גמילות חסדים

גם

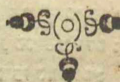
מדות גמילות חסדים : תמצא אותם בהרבה
 חסדים : בכל המדות טובות ממוזדים :
 ועל ידיהם כמדידים : לכן האסד בכל עת תגמול :
 כאשר נזכר אותם באות הנימל : וזה מובאר באותיות
 דרוב עקיבא : ואם תקיים זאת תמצא סלקך לעולם
 הבא : גמול יעד ו'סאדך' לדלים : כיון
 הק' בה' לדלים ומסדו יעשה גמולים : לישראל עמו
 הנקראים פרי קודש הלולים : אשר שמו תמיד עשבים
 ומהללים : ואף כי אנו בין האומות גולים : ואולי
 ישיש גאולתינו כיון ששם לאבותינו ומהר לגאלי' : ועשה
 להם כל טוב וגמולים : ונתן מאכלם לכל אדם כבוד ובר
 והוריד להם מן ושליו במדבר : ולא העדר מהם שום
 דבר : כמו שאומר בתורה : שהיא לנו אורה : וילקטו
 בני ישראל היוצאים ממצרים : איש לפי אכלו באהליהם
 לזכר פריים : ליום אחד לצבור וזכרים : אבל לא ליום
 נוסף ולא ליומיים : כל אחד עמור לגלגלות ולא לשריים :
 איש לאשר באהלו לקחו : אך ביום השביעי נחו : על כן
 לקטו ביום השישי לחם יומים : מושא הימים כפל כפלים :
 לעשות לחם משה פי שניים : וכן עבודות רבי מידקה
 לקיים : שמוחו בפסוק אחד שלשה פעמים היום : וכן
 תבאר דברי חכמים וסידתם : והתנה בגמילות חסד
 זה מדתם : ותהיה תמים עם ה' אלהיך : והשלך עליו
 יתך והוא יכלכלך : כי קשים לאדם המונות : יותר

נחלת יעקב מליצות

מודיעם • כי יבזו זרים יגיעים • על כן אדם
 גדל ממדה זאת • ואשרי אדם לא יעשה הרעה הזאת •
 כי ראוי לנעור בזה ואותו לבנות • וזאת התורה
 אשר יעשה האדם ומי בזה: לעשות דקה וגמלת
 חסד להלות כפרים: להנשאם על כנפי נשרים • ויזהר
 ללמוד הוא ובניו לדוד דורים • וכן באתי להזהיר לאותן
 שלומדים מהכפרים שאולים • שלא יענן ולא ישכח עליהם
 לעשות להם מכשולים • וכן לא יקפלו ראשי הדפין
 לעשות אותם כפולים • רק יתנו כבוד לתורה: כדי שלא
 יקרעו ויהרהר • ולא כמעדה בגד ביום קרה: וכן לא
 יעקום ראשי דף הספר • אך יראה סיומן האותיות בראשו
 להספר • ועידי בשמים ושהדי במרומים • כי כה משפטי
 כל הימים • על כן משפרי תקומו מוסר • ימין ושמאל
 מונכו לא תסורי / לקיים כל הקצוב בו בלי מחסור •
 ואולי בזכות זה חרפת עמו יסור • ואל אלהים הוא
 יודע ועד כאמין • ישלם לנו במהרה הרוב כאמין • כי
 נשמור לעשות את התורה הזאת באמונה אומין • ולא
 איש דברים אנכי שאתי ליסר • אך ורק רעיוני סליקו
 על משכבי ולקחתי לעצמי מוסר • ואמרתי אל לבי

אסברה מלין • וכבוד ה' להסיף תילי • תילין • וישדתי
 הכפר הזה ואקח שמי דברים • מליני הישרים • האלה
 כזכורים • לקיים אותם ולא להשירים • ואשלם שפתי
 פדים • והתורה בא ע"י יסורים • וגלוי יודע ליושב ברום
 עולם • אשר כל דבר ומכני לא נעלם • שלא לכבדני
 באתי הלום • אך ורק לאל אדרוש ולכבדני באתי •
 ולכבדני א"ע • ל כי לכבדו בשיו לא זכיתי • ע"כ אישים
 כפשי בכפי וא • רגלי לכתתי • מרוב גודל הלחץ •
 הדוקק גורם לי שיאתי • כאשר יעידון ויגידון עלי
 אנשי עמתי • שאין לשם ושמה בניתי • ובשוכי לביתי
 בעזרת אל ישועתי • אשרע כל אקפותי במזרתי •
 ואשלם לה • את אשר נדרתי • ובה אסיים הכפר עם
 שתימתי • "הדתי" "עשיתי" "קניתי" "ביגיעתי" •
 "בן למהר" "רובי תורת" • "נפתלי אלהים
 כפתלתי בנח"לתי" ז"ל כשל אמרתי • בעליות כל
 מידתי • ונחלתי יעקב מליצות אותם קראתי •
 ובעזרת אל אלהי ישועתי •
 אתפלל שיר שתימת
 ומירתי •

זמר לנתינת ספר תורה לביה

לכבוד נורא עלילות • קדוש יושב תהלות • יאיסד בשלש מלות • ולכבוד התורה משולשה • באר הטיב
 מפורשה • ולכל מפניהם דרושה • מהאיש משה • העניו בדר'ת פלושה • והוא אנוס המשולשה
 יתנה בשודש השלשה • לעם סגולה הקדושה • באמרו ז"ל אביו קדושה • לשם הענוה אורה • אתן שבה
 ושירה • לפקודי ה' ישרה • בניגון מנות ה' ברהי • לזמרהל כתיבת התורה • ואיסד
 ע"פ א"כ בראשי • לכבוד האל המתנשא לכל לראש •

אויור לשם המלך	בבית ה' כלך	גדול השבח שלך	דר' במרום זבולך
אוד והדר פעלך	ואמת לעד בגבולך	אך וישר סילך	הי רב הלולך
שוב וישר מולך	רפה את כלך	כבוד אומר בהיכלך	לעד כשפי גדלך
מי ימלא גבורתך	נזכיר קצת תהלתך	סמוכים אנו בתורתך	עשה לנו נפלאותך
פדה אל עדתך	צדיק ימיה באמונתך	קרב לנו נאולתך	רמס עם סגולתך
שמת כפס רעיתך	רמיס הנאול בשמלתך	תעלה קולי למעמותך	ועניני מ"ב ית תפלתך לפ"ק

זמר לנתינת ספר תורה לביה

לכבוד האל שזכן מרומה : איבד שיר בנינון וכנעמיה : לתורת ה' תמימה : המצמח כפס ענאיה :

ישר זכאון שמו : יחיד הוא בעולמו : ה' : יתן ענו לעמו :
 עיניו ישיר לשמו : עינו גאולים ורוממו : ל ה' : עושה שלום במרומו :
 קדוש וכורא שמו : קרא קדושים לעמו : ה' : קולס ישוע ברסמו :
 ברוך ומבורך שמו : בתורה קנה עולמו : ה' : ב שלום יברך את עמו :

ברוך שנתן התורה : בכוני האיר אורה : ה' : בעבורה עליותיו קירה :
 נכונים למזות ברה : געסה הקדיונו לאמירה : לה' : נתנו שבח ושירה :

משפטי ה' ישרים : בלמים קלים וממורים : ב' : ב'הבז ומצו ומצרון נבחרים :
 קלא יראת ה' טהורים : ד'משכילים כחמה מזהירים : ד' : ד'הנוגים לשמה פייס ברורים :
 והם שלשה כתרם : ו'ברקאי אבות כאמרים : ו' : ו'טוב השם אשתיים המבורכים :
 ראזו אלה הדברים : ר'משו קבלונו ישרים : ר' : ר'נו אמונתך קדשים לבקרים :
 ראש דברך ככאמרים : ר'נוכן לכבד הורים : ר' : ר'גשו נויס אמיתות הדברים :

נזכיל שי בקודש : נומר לשמך הקדוש : נ' : נ'א כוכה לשיר חדש :
 פלאות מעדותך נקדש : פכה לעם קדוש : פ' : פ'דה איתנו ביה הקודש :
 תערב שיכימנכת חדש : ת'אסוף עמך כחמה ונדש : ת' : ת'קרא לנו שם חדש :
 למען שמך הקדוש : לקמות שנית ולקדש : ל' : ל'בי'ת ישראל גאולה תחדש : לפ'ק
 וה' נקום העדש : וען קדונו המקדש : ו' : ו'יחד כנת אותם תדוש :

זכר צדיק לברכה : נא אל אלהי הנערכה : חוק ואמץ עמך ככה : בזכות המכדבים תורה
 כמוכה : ופוכות הכותים שיר ושכמה : לכבוד התורה בשיר למככה : אשרי העם שלו ככה :
 ישאו מה' פייס וברכה :

תפילת רבי אליעזר בן ערך

תפילה זו היא הקדמונים בקברי ישיבי מברון : והיא טובה להתפלל על גלות בני ישראל : שתקון התנא
 רבי אליעזר בן ערך בזכותו ינון עלינו אל עליון : וישמרינו מכל צרה ושפלות ומאשפות ירום עמו
 האבינו : הלוכש דקה כשריון : ינון עלינו כמו שהנין על ראש יונה בקיקיון : ואני הוספתי על הראשונים :
 וכמתי ענדו לבכה הנצתי ציונים :

ה' אלהי ישראל יהי רצון מלפניך ולפני כסא כבודך (ונקום נקמת דם עבדיך : והושיעה באן מרעתיך :
 שיתגללו רמייך על עמך ישראל ותנחיל לאור למען שפטי נפלתך : מהר גאולתינו למען שמיך) :
 עשפטס ודיכס וא' באפך תוכיחי ואל' נקמתך תיסרני ה'

תפילת רבי אליעזר בן ערף

בארץ יהודה עיר עון לנו ישועה ישית קמוות וקול
(ונקום נקמת דם עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך :
ורחס על שארית עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי
ועכנו למען חסדיך :

ה' אלהי ישראל עשה למען השיר אשר עתידים לשורר
כליל התקדש שג ולמען שיר השירים אשר הוא ראש
על כל השירים וקודש קדשים מכל כתבי הקודש על כן
קראו שיר השירים קודש קדשים : (ונקום נקמת דם
עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך : ורחם על שארית
עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי למען קדושתך :

ה' אלהי ישראל עשה למען שיר קדש שעתידים לשורר
גלויות שבזמן מנלותם שגאמר שירו לה' שיר קדש
כי כפלות עשה (ונקום נקמת דם עבדיך : והושיעה
לאן מרעיתך : ורחם על שארית עמך) : ועלי
ועל כפשות ביתי ועכנו למען רחמיך :

ה' אלהי ישראל עשה למען השיר אשר ישירו בני ישראל
בזמן שיעורו ויקיבו משבתם ויכירו וידעו כי אתה
ממית ומחיה מוריד טלול ויעל על כן ירכנו וישורנו
ויברכו ברוך מחיה המתים : (ונקום נקמת דם

עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך : ורחם על שארית
עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי למען שכינתך :
ה' אלהי ישראל עשה למען עשרת הדברות ולמען
קדושת סיני בקודש ראש התקדש בוער עד לב השמי'
מהלך שלש מאות ושלשים שנים לירושלם אויר השמי' וראו כל

אפסי הארץ עון גבורתך ומתן תורתך וידוך ה' כל
מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : (ונקום נקמת דם
עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך ורחם על שארית
עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי למען שמוך :

ה' אלהי ישראל עשה למען רבות ורביבת ההרים
וגבעונים וכל הנצבות וכל בני היער לפנות רובה
לפניך שוכן מעובה (ונקום נקמת דם עבדיך :
והושיעה לאן מרעיתך ורחם על שארית עמך) : ועלי
ועל כפשי ועל כפשות ביתי למען רחמיך :

ה' אלהי ישראל עשה למען הליכת ענוך עם ישראל
במדבר הגדול והגורף ארבעים שנה בארץ לא זרוע
(כקום נקמת דם עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך :
ורחס

ה' אלהי ישראל עשה למען שנים עשר שערי ירושלים
המבוכים כנגד שנים עשר שבטי ישראל ולמען שערי
גיון הכהנים מכל וושככות יעקב (ונקום נקמת דם
עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך : ורחם על שארית
עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי למען רחמיך :

ה' אלהי ישראל עשה למען שוץ ולמען זכרון ולמען
עמוד העגן אשר היה הולך לפני מטה ישראל לילה
לעזרם ולמלטם מיד רודף ומרדף (ונקום נקמת דם
עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך : ורחם על שארית
עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי למען שכינתך :

ה' אלהי ישראל עשה למען שירות שהיו משוררים
הלוים בדוכן בזמן שבית המקדש היו קיים (ונקום
נקמת דם עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך : ורחם על
שארית עמך) ועלי ועל כפשות ביתי למען תהלתך :

ה' אלהי ישראל עשה למען השיר אשר שר איתן האזרחי
מכדי עולם אשרה לדור ודור אודיע בני אמונתך :
(ונקום נקמת דם עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך :
ורחס על שארית עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי
למען חסדיך :

ה' אלהי ישראל עשה למען שירות המשורר ושירות
השירים אשר שדרו הקדמונים למעלה ולמטה
(ונקום נקמת דם עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך :
ורחס על שארית עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי
למען רחמיך :

ה' אלהי ישראל עשה למען השיר אשר שר אדם
הקדמוני ולמען השיר אשר שר בשנת טוב להודות
לה' ולומר לשוץ עליון (ונקום נקמת דם עבדיך :
והושיעה לאן מרעיתך : ורחם על שארית עמך) :
ועלי ועל כפשות ביתי למען שמוך :

ה' אלהי ישראל עשה למען השיר אשר שר מלך ישראל
מושיה דרקן על חינוך הבית מוזמר שיר מנוכת הבית
ולמען חנושה עשר שירות אשר שר בחנושה עשר מעלות
(ונקום נקמת דם עבדיך : והושיעה לאן מרעיתך :
ורחס על שארית עמך) : ועלי ועל כפשות ביתי
למען רחמיך :

ה' אלהי ישראל עשה למען השיר אשר עתידים לשורר

הקינה זאת לפק

קִינָה זֹאת חֵבֶר הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל הַיָּשׁוּם : שֶׁתִּלְמוּד תּוֹרָתוֹ עוֹלָה כִּתְרָשׁוּם : מִה'ר אֶפְרַיִם כִּר'וֹ שֶׁכִּיבֵר סִפֵּר בְּכוֹשֵׁר
אֲב'ר ו'ר'מ דק'ק וּרְעֵשֶׁא לַע'ע בְּמִדְוֵינֹת פּוֹלֵין גְּדוֹל וּמִיבֵר קִינָה זֹאת עַל הַגְּוִיָּה רַעָה שֶׁהִיא בִּק'ק כְּעִמְרֵאֵב
שֶׁת חֲב'לִי מִש'ח לַפ'ק :

וְכֹמֶה אֲלֵפִים גְּדוֹלִים וְקִטְנִים : דְּמִים יִכְפֵּר עֲלֵיהֶם
כְּמוֹ פֶּרֶה בֵּת שְׁתֵּי שָׁנַיִם : לֹא נִשְׁמַע בְּמִוֶּה וְלֹא נִהִיָּה :
מִגְּוִי מִכְּבִּיב שִׁכְיִי הַעִיר עֲשׂוּ נְבִלָה וְרִמְיָה : בְּמַלְכוּת
פּוֹלֵין בְּגִלְלִי **נְאוּקְרָנָא** לַפ'ט : בִּין מִלְכָא לְמִלְכָא
עֲבוּי נִרְשָׁה : רִי קִיסִי נִפְלֵסוּ לְרַבּוֹת בִּיד קוֹקֶה :
וְהַעֲמִידוּ עִם יִשְׂרָאֵל כְּקִדְרִיה רִיקָה : כִּבִּיר עֲשִׂרִים
שִׁלְלוּ וְיִבְוֹ בְּזִיָּה רַעָה : גַּם בְּתֵי כְּכֹסִיֹּת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת
שִׁינּוּ לְמִרְבֵּה : דְּהִוּוּ מִעֵי גַּע עַל שֶׁאֵר קִהִילוֹת :
כְּמַעַט לֹא הִשְׁאִירוּ עֲגֻלוֹת : דְּהוּן הַסִּיד רַבִּי וְרַם
כְּהַרְגוּ בְּבֵית הַתְּפִילָּה : וְעַמּוּ הַרְבֵּה אֲכֵשִׁי מִשְׁלָה :
זְכוּר אֲזֹכֵר הַקְּדוֹשׁ הַסּוּן רַבִּי זְכַרְיָא : בְּקִדְוֵשׁוֹ כְּהַרְגוּ
בְּלִי מִרְד וּמְרִיה דְּאֶפְסֵס זְכַרְיָה : קִנָּא הוּא לְבִין
סְפָרֵי תּוֹרָה הַכְּדֻרֶת : וְשִׁמְעוּנוּ בְּפִי הַאֲרֵן
הַקְּדוֹשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת : **אֲנָה ה' דְּמִו יֵהָ תּוֹסֵס**
עַד נִקְסִי בִיאָה : כִּי מוֹדֵס זְכַרְיָה כְּהֵן וְנִבִיא : בְּהַרְבֵּה
נִשְׁמַע יְשׁוּעוֹת וְנִסְמוֹת : לַעֲשׂוֹת בְּגִישׁוֹת תּוֹכָחוֹת
וְנִקְוִיֹּת : **צִוֵּר תַּיִים פִּעְלֵי יַקּוֹס** רַבִּי קְדוּשִׁי דְּק'ק
כְּעִמְרֵאֵב : עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֵל עִם ה'

כִּינְפִלוּ בַחֲרָבִי לַפ'ק

הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל אֲב'ר ו'ר'מ דק'ק גְּבוּיָן שִׁמּוֹ בְּרֵאשׁ הַסְּרוּקָה :
מִהו'רֵר סִנְדִּין כִּר'וֹ מִזֵּה בִין מוֹהֵם : בִּן הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל הַסִּיד
מוֹה'רֵר אֲבֵרֶס וְז'ל ה'ה מִיבֵר קִינָה זֹאת : עַל
גְּוִיָּוֶת הַרְבֵּה גְּלִיל אֲזֻקְרִיכָא וְגִלְלִי וּנְאוּקָא וְגִלְלִי עֲשִׂלוֹס
וְהַסְּמוּכִים אֵלֵיהֶם וּמִדְוֵינֹת לִיטָא וּפּוֹלֵין קִטְן בְּשֶׁת **זֹאת**
אֵל כִּקְמוֹת ה' קִמְמֵתוּ יֵתן : בְּגִינוּן שׁוּמְרוֹן קוֹל תִּתֵּן :

חֲנוּן ה' וְזִדִּיק וְאֵלֵהֵינוּ מִרְחָם : נִפְלַח כֹּחַ בִּידֵךְ
מִקּוֹבֵה יִשְׂרָאֵל וּמִבְּתָסֵם : וְכִי אֲדָס אֵל
אֶפְסֵלָה כִי וְרוּרֵשׁ עִים מִרְחָם : כִּי שִׁאֲפִנִי אֲנוֹשׁ כֵּל
הַיּוֹם יִלְמְנִי לֹחֵם : שׁוֹב מִהַרְוֹן אֲשֶׁךְ וְעַל
פֶּרַעַה הַנֶּסֶס :

אֲנִי לְזֹאֲרֵי יִסְרָד לְבִי : וְנִשְׁמָה לֹא כוֹתֶרָה בְּקִרְבִּי :
בְּהַלְתִּי מִרְאֹת כְּעוֹתֵי מִשְׁמוֹעַ : וְכַל עֵין תְּדַמַּע
דְּמוּעָה : וְכִרְנֵנִי פֶרֶץ עַל בְּנֵי פֶרֶץ : עַל דֵּם דְּקִינִי כִי כִסְפֵךְ
לְאַרְץ : אֲרָץ אֵל תִּכְסֶה דְּמִי : מִה שְׁקֵרָה לִי מֵאֲנִשִּׁי
חֲרָמִי : פְּלַגְלוֹת אֲחוּזִי וּבַעֲתָה : כִּפֵּל עֲלֵי פִסַּד
וְאִימֹתָה : רְגַשׁוּ גְוִים עִם יוּן : בְּחוֹדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי יוֹם
הַיּוּן : וְעִרְמוֹנוֹ סוּד עַל עִם סְנוּלָה : בִּק'ק כְּעִמְרֵאֵב
הַגְּדוֹלָה : בְּלִיאָה תְּשׁוּאוֹת כְּמִים וְהוֹפְרִים : בְּעוֹשֵׁר
וּבְכּוֹד מוֹכֵתִים : בְּאוֹ עֲלֵיהֶם בְּמִיָּה שְׂבוּכָה :

בְּמִרְבַּע שְׁלֹפָה וּבְקִשֵׁת דְּרוּכָה : בְּהַרְגוּ אוֹ כְּמוֹ אֲלֵךְ
אֲכֵשִׁים : בְּיוֹכֹת אֲבוּרִיֹת וּבִסְוִירִים קִשִּׁים : בְּזוֹשְׁלִים
הֵיוּ בְּשׁוּקִים וּבְרַקוּבוֹת וְעַל הַאֲשַׁפְּתוֹת בְּדוּמִים וּמְגֻלְלוֹס :
וְנִשְׁתַּיֵּהֶם בְּאוֹ עַל הַתְּלִים : וְקִנְנֵי בְּקוֹל
מִר עַל בְּעֵלְיוֹן : וְהַרְגוּ הַרְשָׁעִים גַּם
אֶתְהֵן : דְּהִילְדִים בְּמִין אִימֹתֵם קְבוּעִים : פְּלִיסִים
וּבְקַעֲסוֹ לְשֵׁתִי בְּקַעֲסִים : רְבִיבֵת בְּכּוֹת טַבְעוֹ עֲלִמֵן
בְּכַהֲרוֹת : עִם כְּסָף וְהַבֵּה רֹבֵעַ עֲשִׂירֹת : רַבִּים
רַגְזוּ לְעוֹבֵד הַכְּהֵר כְּמוֹ מִשְׁטוֹ : וּמִרְבּוֹ הַנְּטַעֲמִים לֹא יִכְלוּ
לְשׁוֹט : וְשִׁלְּכוּ גְוִיֹת הַתְּלִים לְתוֹךְ הַבְּאִירוֹת :

וְכַסּוֹ אֹתֵם בְּאֲבָנִים וְנִרְוֹת : וְכַמֵּה הֵיוּ עֲלִין כֵּס
בְּשִׁמְתֵם : וּבְקִבְרוֹ קִיִּים קוֹדֵם מוֹתֵם : סֶךְ הַרְוֵנִי עִם
קוֹדֵשׁ בּוֹאֵת הַקְּהֵלָה : כְּשֶׁת אֲלֵפִים כְּפִשׁוֹת וּמִעֲלָה :
פֶּרַס יוֹדֵר עַל מִחְסֵי סְפָרֵי תּוֹרֹת : קִרְעוּ וְעֲשׂוּ
מוֹהֵם מִנְעֻלִים וְקִנְרוֹת : זְקִיכִים עִם נְעִרִים יִרְדוּ לְטַבַּח
בְּחִבְבוֹת : גַּם שִׁלְשָׁה רוֹעֵי יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי יִשְׁבֹּת :
כְּבוֹד הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל מוֹה'רֵר מִיֵּל אֲב'ר ו'ר'מ בְּעִיר :
גְּדוֹל הִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל וּיְחִיד בְּדוּרוֹ : רִחֲמִים לֹא מֵאֵל בְּעִיר :
מִוִּרְדֵּי : וּפְגַעוּ בּוֹ פְּנֵעִים גְּדוֹלִים בְּמַקְלוֹת וּשְׁמִטּוּהוּ
אֲחֵר שְׁקַצְצוּ שְׁתֵּי יָדָיו : וְאֲחֵרֵי הַבִּיאָו הַגָּאוֹן מוֹה'רֵר
שִׁלְמָה אֲב'ר ו'ר'מ דק'ק שֶׁאֲרִיגָרָד : לְגִיוֹ אֲשֵׁר בְּשָׂרִי
בְּשָׂרִי וּנְפִי יִתְגַּוֵּר : בְּהַרְגוֹ אֲחֵרֵי כִּי לְבֵית
הַקְּבָרוֹת : גַּם הַאֲלֹף מוֹה'רֵר קִיִּים כְּהַרְגוֹ אֲחֵרֵי
בְּמִדְקִירוֹת : וְבִשְׁאֵר קִהִילוֹת קוֹדְשׁוֹת כְּהַרְגוֹ כְּמֵה

קנה על הקדשים

ובקדמותו כמותו עמים באו לה' . דמים בדמים
 כגו רובי ידו חיים שאלה . כלפי' כפשו' השלימו כשמת'
 ורמס : שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס : סגון וכו'
 ו ראה ה' וביט ומעט קדשו מן השמים . ישיב מיוולות
 יס כפשות שהשולכו למים : ולא אטאו ולא כתנו תפלה
 לאלהי' חיים : קנא ונכסם ה' יעיר קנאה כאיש נכסם : שוב
 מחרון אפך ועל הרעה הנכס . סגון וכו'
 בלה קניד עבר קין ואכנולא כושענו : מהרג ק"ק בא"ר
 והו' מיא ופולג' אה מפפרס לא ידענו . ומשאר קהלות
 כשו אבות על בניס לא הפנו : את אסיו לא הכיר את
 בניו לא ידע ותשכחו רמס . שוב מחרון אפך ועל הרעה
 הנכס : סגון וכו'

ל' קו רשעים לאדני בין מלכא למלכא . לולי ה' נצאות
 היתיר לנו שריר היינו עד דכא . ישמע מהכלו קולי
 ותפלי כלבונה זכה : כי לא יוש ה' את עמו ולא ישוב
 וינכס . שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס . סגון וכו'
 מ קדשי מעט ובתי תפלה עד היסוד עדו ערו . הארנו'
 והמורות והשלמות כהרסו ונשברו . ססי הקודש
 והכרובת על מזולות סוסיהם עטרו . ואמרו אי אלהינו
 ואיה אפוא תקומם ומלכיהם : שוב מחרון אפך ועל
 הרעה הנכס . סגון וכו'

נ שבה עדר ה' לאלפים ולרבבות . רעבים גם נאפים
 לבושים בלויי הכסבות . כמכרו לאויביהם לכוזמים
 וליונות . ה' אלהי' יקרא דרור לשבויים פקח קוסם . שוב
 מחרון אפך ועל הרעה הנכס : סגון וכו'

ס ורו יומני מרעים הקושבים להדיח בני עמינו . לא
 שכתבו בכל זאת שם אלהים אלהינו . הן יקטלנו או יחיל
 כי הוא יניא מרשת רגליו . אם עובדו עבדו בני יודע
 ישוב ויכסם . שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס . סגון וכו'
 ע ל אלה איני בוכיה כי לא הושב מרב אל מדכה . הכין ה'
 זכס כעלות קיץ הבא בארמונה יק"ק שער' שין ועור' בין
 ונ' דל' ככלו בפרב היוכ' . היו חרב לה' עד אה לא תשקטי
 ותניסם . שוב מחרון אפך ואל הרעה הנכס . סגון וכו'
 פ לני מים תרד עיני על בטול אסופת העדרים . וקנים
 שנתו משער ובקורים כפונים על ההרים . כאלף בלא
 רועה עברו עברו בשערי' . זכור הנטותנו כי לא תשכח
 עמי ורעב' . שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס . סגון וכו'
 ררות

אל אלהי לפנה עיני ואלמי אשים דברתי . הראיתי
 ררות רבות ורעות כפונותי וכדכתי' : כמעט כלוני בארץ
 וכשמדתי אני וביתי ביד נוי אכזרי על פרי בטן לא ירמס .
 שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס : סגון וכו' :
 ב שנת ארבע מאות ושמה שנת משוש לבינו : כנדעה
 קרן אוקרייאחא אלהי חרב סביבותינו : וכנא אל
 ערי האיברכי ה' הדימונו : עיני יורדה מיס כי
 רחק מני ונכסם : שוב מחרון אפך ועל הרעה
 הנכס : סגון וכו'

ג ברונס עתקו חיל עם קדדים ויוונים : בקהלת
 פרהאביטש רוטשו אס על בניס : קרוב למאיתס
 נפש ככלו ביד נוי עו פנים : זה העם לא היה עם
 כנל ולא חכס : שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס :
 סגון וכו'

ד וז אורב הוא לי ארי במסתרם : בקהלות למאות
 קללים יונבו מדוקרים : היו על שכי הרעים פורטים
 עלי מבחורים : כי ערות ובמדברות כרו לזדים שוסם :
 שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס : סגון וכו'
 דהה קול שעות בת עמי ק"ק כעורב הגדול . הן ארלי'
 כעקו איך לא עוזבה עיר תלה . כעו עוריס כפונות
 ושמה בדמים מווללה : וקל ברבנו לא ימלט כפשו הפשיל
 כחם : שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס : סגון וכו'
 ו ירא ה' ויכאך בשטת אפים כפשות . בימכת חרב והרג
 ואבדן במיתות מונכות וקשות : ויהרוג כל מממדי
 עין השוקדים בבתי מדרשות : הנצי ישראל רבס רבי
 יחיאל אשר בתבנות כפי ינכסם : שוב מחרון אפך ועל
 הרעה הנכס : סגון וכו'

ז לעפה אחזתני מרשעים מבני תורתך . קראו מעל
 ספר כתי איתיות שמוותך : בעבור כעלים לרגליהם
 למען הכעיסוך . העל אלה לא תפקוד ה' פעמיהם
 להדיסם . שוב מחרון אפך ועל הרעה הנכס : סגון וכו'
 ח רב פתחו רשעים במודש השלישי ירמסין . והנחיס
 מונכות את הת' מונו מרגשת פועלי און . כי בו מרעה
 אל רעה יכאנו וטבעו בטיס ה' ין . ולא עלתה ארובת
 בת עמי גם בירס מנכסם . שוב מחרון אפך ועל הרעה
 הנכס : סגון וכו'

צ ולפשין קרית ממשוי כולה בנכה העולה . במגלות

קונח על הקדושים

דוּת לְבָבִי הַרְחִיב וּבֹא בְיָמֹר עִיר לְבֹב הַמַּעֲטִירָה
מִפְנֵי חַמַּת הַמַּיִץ כּוֹכַב הַלְשָׁמִית שֶׁהָ שְׂוֹרָה וְהִיא לְנוּ
כַּפְּסוּתֵינוּ לְשִׁלָּל וּרְכִישׁוֹנוֹ לְכַפֵּר הָיוּ עַל פְּלִישֵׁי מַרְבַּע בְּעִיר
גְּוֹעַב וּמִקְשִׁים לְאִם שׁוֹב מִחֶרֶן אֲפָךְ וְעַל הָרַעָה
הַנֶּאֱסָה מִכּוֹן וְכוּ

וּגַם נִכְחַת יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקָה וְלֹא יִנְאֵם
וְעַל הָרַעָה הַנֶּאֱסָה מִכּוֹן וְכוּ
שׁוֹב מִחֶרֶן אֲפָךְ
וְצִיָּנוּ אֵלֵינוּ יִשְׁעֵינוּ וְהַסֵּךְ כְּעֶסֶךְ עֲמוּנוֹ וְהַסֵּךְ כְּעֶסֶךְ
לְשִׁכְיִינוּ וּבְכָל פֶּה אֲכַלְנוּ אֵלֵינוּ חַיִּים בְּלַעְוֹנוֹ בְּחַרְוֹ אֲכַסֵּם
כְּנוֹ תְרוּעַם כְּשֶׁבֶט כְּדוֹל וְתוֹרִיד לְאַרְץ נִגְחָם שׁוֹב

ק רִאֲתִי שִׁיךְ הַמְּכֹר תַּחֲתֵי יוֹת אִיכָה תַּרְעָה אִיכָה
תַּרְבִּיץ אוֹתוֹ בֵּין שִׁבְיֵי אֲרִיּוֹת הַכֶּסֶף אֲזוּל מִלְּכִיבוּ יִרְחַף
יִרְדְּנוּ בְעֵבֶר וְתַשְׁרֶה אֶזְרֵן לְהַבִּיא אֶת מֶלֶךְ וְשָׂרֵי לְשִׁכְסֵם
שׁוֹב מִחֶרֶן אֲפָךְ וְעַל הָרַעָה הַנֶּאֱסָה מִכּוֹן וְכוּ
ד מִמֶּךְ וְהוֹמֵן מִעֵד אֲלֵינוּ הַתִּשְׁקוּ וְאִם כִּיךְ מִטְּאוּ
לְךָ וְתוֹתֶרְתְּךָ רַחֲמֵינוּ אֵל תִּשְׁאָךְ לְמַעַן שִׁיךְ אֲשֶׁר בּוֹ כִּדְבָקוֹ

מִחֶרֶן אֲפָךְ וְעַל הָרַעָה הַנֶּאֱסָה מִכּוֹן וְכוּ
לְנוּ לְפָנֶיךָ אֲמַקֵּת אֲסִיר הוֹתֵר בְּנֵי תַמּוּתָה תַּשְׁמִיעֵנוּ
שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַגְלֵה עַמּוּת דְּכִיתֵנוּ וְאֵל תַּתֵּן דָּם בְּקִי
בְּקֶרֶב עַמְּךָ אֲשֶׁר פְּדִיתֵנוּ וְיִתְּנֵנוּ לַעֲמוֹ וְיִרְם קֶרֶן
עַמְּיָם שׁוֹב מִחֶרֶן אֲפָךְ וְעַל הָרַעָה הַנֶּאֱסָה מִכּוֹן וְכוּ

זאת סיבה האלוק המרום וזה רר יוסף כר וכן דודית כשהיה בגל קורתי בק"ק גנין קהל עדתי :

אל

מִלֵּא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּנִבְיָה מִרְוֵנוּ הַמַּיִץ מְכֹוּהָ כְּכֹוָה תַּחֲתֵי כְּשֵׁי הַשְׂכִּינָה בְּמַעֲלֹת קְדוּשָׁתֵנוּ וְטַהוּרֵים
כּוֹזֵהר הַרְחִיב מְזִיחֵים אֶת נַשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַיְקָרִים הַגְּאֻלְהִים הַנֶּעֱמִימוּ וְהִשְׁרִים בְּקַהֲלָה הַקְּדוּשָׁה
נִעְמָה רֹב בְּהַתְּאֵסֵף לְתוֹכָהּ קַהֲלֵת יַעֲקֹב לְרֹב וְגַבֵּר עֲלֵיהֶם דִּי הַאֲבִיב וְקָרַב וְגַבֵּר אֶת אֲדָמָה בְּלִי מִיְּדֵי קָרַב
כְּמַסְרוֹ טַהוּרֵים בִּיבֵיט אֵימָה עֲרִילִים אֵלֵינוּ קָדֵר יוֹכִים וְשׁוֹבָלִים וְעַם בְּיָדָהּ הַרְגוּ רַב אֲנָשִׁים וְנָשִׁים חַטֵּיִם וְדוּלֵי
כְּמַסְרוֹ וְגַם בְּיָדֵינוּ יְמָקִים וְעֲלִילִים מְחַדְּדֵם כְּפֶסֶם יִמְדוּ כְּאֵימָה בְּרִיחַ וְיִבְדּוּ עַל קְדוּשַׁת הַמַּיִץ הַנֶּעֱמִימוּ וְהִשְׁרִים
כַּפְּסוּת כָּלִם לְשִׁמְיָנוּ לֵב אֶחָד מֵהֶם נִמְכְּרוּ וְנִכְבְּעוּ בְּחַיִּים וְזֶה יִתְּנֵם לְיָדֵינוּ וְנִשְׁפָּךְ דָּמָם בְּחַיִּים מִרְוֵנוּ בְּמַר וְקַדְשֵׁנוּ
שֶׁשׁ שָׁמַיִם יִשְׁקוּף יֵרֵא יִבְיֵט הַעֵן הַשָּׁמַיִם אֲזוּל יִרְמָם שְׂאֵרֵי יוֹם הַנֶּפְשִׁים אֲפִרִּים אֲשֵׁר יוֹהֵה וְהִזְהִיב עַרְב וְכוֹכַב
וְזֶהרֵי יֵשֵׁב הַלְרֵיוּ נְקֻמַת כְּפִילִם כְּאִזְ בְּאֵת יִשְׂרָאֵל מִמְּנֵרִים הַרְבֵּה הַגְּדוֹל הַקְּדוֹם הַגָּאוֹן מוֹרִיטוּ וְרִבִּינוּ ר' מִיכָל אֵל
שְׂכַחְמוּרָה הַשְׂבִּיחַ וְהוֹרִים וְכִרְתוּ שִׁתֵּי יְדֵי מַהְרָה וְהִכּוּהוּ מְכֹוּת פְּנֵי וְחַבְרוּהָ וְנִבְרָא לָנוּ הוֹלִיכֵנוּ עַל הַקְּבָרוֹת שֶׁסֶם כְּהֵרֵן
וְלֹא נִקְבַר בְּקְבֻרָה אֵיךְ הִיוּ לְשֵׁתָה בְּהִרְגֵת מְבִירֵי הַקְּדוֹם הַגָּאוֹן מוֹרִיטוּ וְרִבִּינוּ ר' שְׁלֵמָה וְאֵיךְ נִמְסַךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּהִרְגֵי
בְּהִרְגֵת הַקְּדוֹם הַגָּאוֹן מוֹרִיטוּ וְרִבִּינוּ ר' פִּיִּים גַּם עוֹד הִרְבֵּה בְּעַלֵּי תְרִיסִין שְׁמוֹת כְּעֵלִם וְאֵשֶׁר אֲשֶׁר נִאֲסַם אֶת הוֹבֵי
בְּרוּרִים גְּבוּרִים כָּלִם כְּתִסְרִי בְּעִינֵים קָשִׁים וְנִעְקָדוּ בְּחַיִּים וְנִמְוֹת לֹא כְּדָרוּ כֵּל כְּבֵד יִרְאֵת ה' אֲמִרְוֵנוּ טַהוּרֵנוּ
נִשְׁרַפְנוּ גַם נִקְרְעוּ כִּמֵּה סָפְרֵי תוֹרוֹת וְכִמֵּה סָפְרִים חֲכִמֹת יְקָרֹת וְאוֹתוֹת קְדוּשׁוֹת פְּרוֹמֹת עַל הַלְּמוֹת מְרוֹת
כִּמֵּה קַהֲלוֹת בְּתֵי כְּכִסֵּי וְבְתֵי מְדַרְשֵׁי יְקָרִים כִּהְרַסוּ הַמְּכֹוּבִים וְנִשְׁלְלוּ הַטּוֹחֲנוֹת וְנִעְקָרִים כָּלִי הַקְּדוֹשׁ וְנִמְלַעְכֵנוּ כִּהְסֵכּוּ
לְזוּרִים הֵיוּ עַל כָּל שְׂפֵיטֵי הָרַעִים וְהַאֲכֹוּרִים רָאֵה ה' וְהִבְיֵטָה כִּיֵּד אֲבִיב רַחֵם וְיִרְוֵנוּ מִטָּה יִרְדוּ יָסִים שְׂאוֹל מִטָּה
לְשׁוֹעֲטֵינוּ תַשְׁמַע וְאוֹזֵן הִסָּה כְּרוֹב רַחֵם כְּקִרְוֵת יוֹדֵעַ גָּאוֹן מַרְעִיתֶךָ מַהְרָה תַשְׁעֵי זָכַר רַב טוֹבֵךְ וְגִבּוֹרְתֶךָ
אֲבִיעַ אֵל נְקֻמַת ה' אֵל נְקֻמַת הוֹשִׁיעַ הַקְּדוֹשׁ כָּל אֶחָד בְּטֵל רִצּוֹנוֹ מִפְּנֵי כְּרוֹן קוֹנוֹ לִישׁוֹן שׁוֹן הַגְּדוֹל בְּמַעֲוֹנוֹ וְהַקְּבַר
הַמְּקֻרָב אֶת קִרְבָּנוֹ שֶׁשָׁמוּ לְעַבְדֵי מוֹאֲרָם בְּכָל לְבָבָם נִפְשָׁם מוֹאֲרָם וְנִשְׂרַף לֹא קָמוּ עַל בְּנֵיהֶם וְשִׂאֲרָם פָּכָה וְיוֹה פָּכָה
פְּזֻרָה וְהִדָּרָם לָכֵן בְּעַל הַרְחִמֵנוּ יִכְרוּ בְּרוּרֵי הַמַּיִם כְּשֶׁמֶס אֲדֵינוּ אֵלֵינוּ הוּא כְּתֹלֵם וְיִזְכּוּר לָנוּ מְקַדְּתֵם וְיַעֲמוּד לָנוּ
וְכָלִי יִשְׂרָאֵל וְכוּתֵם אֲרַךְ אֵל תַּכְסֵה דָמָם וְאֵל יֵהִי מִקּוֹם לֹעֲקֶתֶם בּוֹבֹתֶם כְּדָפֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבֹּעוּ אֵל אֲמוֹתֶם וְהַקְּדוּשִׁים
לְזֹכְרֵן תַּמִּיד נִגְדֵה דְקָתֶם יֵצְאוּ שְׁלוֹם יִנְאוּ עַל מַשְׁכַּבְתֵּם וְנִאֲמַר אֲמֵן הַלֵּיק

מִחֶרֶן אֲפָךְ וְעַל הָרַעָה הַנֶּאֱסָה מִכּוֹן וְכוּ
לְנוּ לְפָנֶיךָ אֲמַקֵּת אֲסִיר הוֹתֵר בְּנֵי תַמּוּתָה תַּשְׁמִיעֵנוּ
שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַגְלֵה עַמּוּת דְּכִיתֵנוּ וְאֵל תַּתֵּן דָּם בְּקִי
בְּקֶרֶב עַמְּךָ אֲשֶׁר פְּדִיתֵנוּ וְיִתְּנֵנוּ לַעֲמוֹ וְיִרְם קֶרֶן
עַמְּיָם שׁוֹב מִחֶרֶן אֲפָךְ וְעַל הָרַעָה הַנֶּאֱסָה מִכּוֹן וְכוּ

תם ונשלם שבת לאל בורא העולם